

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2017 roku.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Kornatka
Protokolant:	Paulina Goździk

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa J. L.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W.

o uchylenie, stwierdzenie nieistnienia względnie stwierdzenie nieważności uchwał: numer (...) Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. z dnia 26 marca 2001 roku oraz uchwały numer (...) Zgromadzenia Przedstawicieli Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. z dnia 21 czerwca 2001 roku

- 1. uznaje za nieważną uchwałę numer (...) Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. z dnia 26 marca 2001 roku,**
- 2. uznaje za nieważną uchwałę numer (...) Zgromadzenia Przedstawicieli Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. z dnia 21 czerwca 2001 roku,**
- 3. zasądza od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. na rzecz J. L. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego,**
- 4. nakazuje pobrać od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie kwotę 400,00 (czteryście) złotych tytułem opłaty stałej od pozwu, od uiszczenia której powód A. L. był zwolniony.**

Sygnatura akt IIC 1306/16

Transkrypcja uzasadnienia wyroku z dnia 12.06.2017r

(...)

Pozwem z dnia 16 sierpnia 2013 roku, znajdującym się na kartach 3–, A. L. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika radcę prawnego K. L. –pełnomocnictwo karta 9, wniósł przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. pozew o uchylenie, ewentualnie o stwierdzenie nieistnienia względnie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni nr (...) z 26 marca 2001 roku w sprawie wykluczenia go ze Spółdzielni, uchylenie ewentualnie stwierdzenie nieistnienia względnie stwierdzenie nieważności uchwały Zebrania Przedstawicieli Członków Spółdzielni nr (...) z dnia 21 czerwca 2001 roku w sprawie rozpatrzenia odwołania członka Spółdzielni A. L. od uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z 26 marca 2001 roku.

Powód wniósł również o przeprowadzenie rozprawy pod jego nieobecność, zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, jak również o zwolnienie od kosztów sądowych. W uzasadnieniu wskazał, że od 15 czerwca 1971 roku przysługiwało mu spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) usytuowanego w budynku przy ulicy (...) w W.. Podał również, że ze względu na zadłużenie czynszowe mocą uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z 26 marca 2001 roku, oraz uchwały z 21 czerwca 2001 roku Zebrania Przedstawicieli nr (...) został wykluczony z grona członków Spółdzielni, wskutek czego utracił również spółdzielcze lokatorskie prawo do zajmowanego lokalu mieszkalnego, a 18 sierpnia 2008 roku Spółdzielnia wystąpiła przeciwko niemu z powództwem o eksmisję.

Według powoda obie uchwały są nieważne i nie wywołują skutków prawnych, ponieważ zostały wydane z naruszeniem ustawy Prawo spółdzielcze, jak również uchwały te nie spełniają wymogów formalnych przewidzianych dla skuteczności ich uchwalenia. To jest zarzucił naruszenie art. 24 par. 3 oraz 32 par. 4 Prawa spółdzielczego poprzez fakt niedoręczenia mu pisemnego zawiadomienia o wykluczeniu ze Spółdzielni wraz z uzasadnieniem, oraz fakt niedoręczenia mu odpisu uchwały Rady Nadzorczej z 26 marca 2001 roku, oraz organu odwoławczego z 21 czerwca 2001 roku wraz z uzasadnieniem, a także naruszenie art. 24 par. 4 Ustawy prawo spółdzielcze poprzez fakt niezawiadomienia go o terminie posiedzenia zarówno Rady Nadzorczej, na którym podjęta miała być uchwała o ewentualnym jego wykluczeniu jak i Zgromadzenia Przedstawicieli mającego rozpatrywać jego odwołanie o zaskarżonej Uchwale Rady Nadzorczej. Powód podniósł również, że brak doręczenia odpisu uchwały organu odwoławczego z uzasadnieniem powoduje, że nie rozpoczął się bieg terminu do wytoczenia powództwa o jego uchylenie. Zakwestionował też zasadność wykluczenia go z grona członków Spółdzielni z powodu zalegania z opłatami czynszowymi, podkreślając że jeżeli członkowi nie można przypisać winy w niepłaceniu czynszu, Spółdzielnia może jedynie wykreślić członka zgodnie z zasadami art. 24 par. 2 Ustawy prawo spółdzielcze. Nie ma jednak podstaw do jego wykluczenia. Powód wskazał również, że w sporządzonym do zaskarżonych uchwał uzasadnieniach, brak jest rozważań czy można mu postawić zarzut zawinionego niewykonania zobowiązań, co stanowi rażące naruszenie art. 24 par. 1 Ustawy prawo spółdzielcze.

W odpowiedzi na pozew złożonej 29 listopada 2013 roku z karty 24–, Spółdzielnia reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika radcę prawnego J. S. –pełnomocnictwo oraz odpis KRS karty 43–, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podniosła, iż nie zgadza się z twierdzeniami kwestionującymi fakt doręczenia powodowi pisemnego zawiadomienia o wykluczeniu ze Spółdzielni, jak i doręczenia odpisu uchwały Rady Nadzorczej oraz Zebrania Przedstawicieli z 21 czerwca 2001 roku, podnosząc, że skoro 19 kwietnia 2001 roku powód wniósł bezpośrednio do Spółdzielni odwołanie od Uchwały nr (...) z 26 marca 2001 roku oznacza to, że został skutecznie powiadomiony o podjęciu Uchwały przez Radę Nadzorczą, a także zawiadomiony o wykluczeniu.

Pozwana zakwestionowała też zarzut o niezawiadomieniu powoda o podjęciu Uchwały przez Zebranie Przedstawicieli 21 czerwca 2001 roku jak i doręczenie zawiadomienia o podjęciu takowej uchwały pismem z dnia 21 stycznia 2002 roku, uzasadniając to złożeniem przez powoda pisma z 20 sierpnia 2002 roku do pozwanej, w którym powód zwraca się o ponowne przywrócenie praw członka. W związku z powyższym pozwana stwierdziła, że zaskarżone uchwały były prawidłowe, a powód nie posiada tytułu prawnego do lokalu. Na marginesie zaznaczyła również, że uchylenie się od płacenia opłat eksploatacyjnych przez powoda trwa nadal.

Postanowieniem z 8 maja 2014 roku znajdującym się na karcie 72 Sąd zawiesił postępowanie na zgodny wniosek stron, uprzednio zobowiązując pozwaną do przedłożenia protokołu z zebrania przedstawicieli z 21 czerwca 2001 roku, którego to zobowiązania pozwana nie spełniła, wskazując na rozprawie w dniu 8 maja 2014 roku, iż nie może odszukać przedmiotowego dokumentu.

Kolejno pismem procesowym z 4 maja 2015 roku zawartym na karcie 74 powód wniósł o podjęcie postępowania. A pozwana pismem z 1 czerwca 2015 roku z karty 82 podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Postanowieniem z 31 lipca 2015 roku z karty 89 Sąd podjął zawieszono postępowanie. Kolejno na rozprawie 10 grudnia 2015 roku –protokół karta 106, powód wskazał, że wnosi o stwierdzenie nieważności zaskarżonych uchwał, powołując się na treść art. 58 par. 1 Kodeksu cywilnego. Oraz zarzucił naruszenie art. 24 par. 4 w związku z art. 42 par. 2 Ustawy prawo spółdzielcze w brzmieniu z daty podjęcia zaskarżonych uchwał.

Pozwana podtrzymała wniosek o oddalenie powództwa zaznaczając, iż powód nadal zamieszkuje w spornym lokalu, a jego zaległości wynoszą ponad 40.000 złotych.

Wobec możliwości polubownego zakończenia sporu Sąd odroczył posiedzenie. W kolejnych pismach procesowych strony wskazały, iż nie doszło do zawarcia między nimi porozumienia.

Kolejno postanowieniem z 5 września 2016 roku wobec śmierci powoda A. L. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie –postanowienie z karty 134, które następnie postanowieniem z 26 października 2016 roku –z karty 147 zostało podjęte z udziałem jego następcy prawnego J. L. reprezentowanego również przez pełnomocnika profesjonalnego radcę prawnego K. L..

W piśmie procesowym z 25 listopada 2016 roku z karty 156 powód zajął stanowisko wnosząc o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Nadzorczej oraz Zebrania Przedstawicieli, jak również zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. Dodatkowo w uzasadnieniu pisma wskazał, że w związku z wygaśnięciem w następstwie śmierci A. L. przysługującego mu spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego w oparciu o treść art. 15 ust. 2 Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych przysługuje mu wobec Spółdzielni roszczenie o przyjęcie do Spółdzielni i zawarcie umowy o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego. W dalszej części pisma powód odniósł się ponownie do zarzutów, które były uprzednio stawiane w toku postępowania, w szczególności iż stosownie do art. 24 par. 4 Ustawy Prawo spółdzielcze organ do którego kompetencji należy podejmowanie uchwał w sprawie wykluczenia albo wykreślenia ma obowiązek wysłuchać wyjaśnień zainteresowanego członka spółdzielni. Ma zatem obowiązek zawiadomienia go o terminie posiedzenia dając mu tym samym możliwość stawienia się i przedstawienia własnych racji.

Z tego przepisu powód wywiódł również, że jeżeli statut przewidywał właściwość Rady Nadzorczej, wówczas wykluczony lub wykreślony członek miał prawo odwołać się do Walnego Zgromadzenia oraz być obecnym przy rozpatrywaniu odwołania i je popierać.

Powód podniósł, że A. L. nie został powiadomiony ani o terminie posiedzenia Rady Nadzorczej, ani terminie posiedzenia Zebrania Przedstawicieli. Zaznaczył również, iż zgodnie z par. 19 ustęp 2 statutu Spółdzielni obowiązującego w dacie podjęcia kwestionowanych uchwał o posiedzeniu Rady Nadzorczej, której przedmiotem jest podjęcie uchwały o wykreśleniu danej osoby z rejestru członków, należało poinformować małżonka osoby zainteresowanej. Z kolei w par. 20 ustęp 3 statutu Spółdzielni określono, że obowiązek powiadomienia przez zarząd Spółdzielni o terminie Zebrania Przedstawicieli rozpatrującego odwołanie wykreślonego członka, dotyczy nie tylko osoby bezpośrednio zainteresowanej ale również jego małżonka. Pozwana wedle twierdzeń powoda tych wymogów nie dochowała.

Powód podniósł również, że to na pozwanej spoczywa dowód wykazania prawidłowości powziętej uchwały od strony formalnej, a w katach sprawy brak zarówno regulaminu Rady Nadzorczej, Zgromadzenia Przedstawicieli, jak też protokołów posiedzeń Rady Nadzorczej z 26 marca 2001 oraz Zgromadzenia Przedstawicieli z 21 czerwca 2001 roku.

Ostatecznie na rozprawie 23 maja powód poparł swoje powództwo powołując się na wcześniejsze zarzuty wskazane w pismach procesowych.

Pozwana reprezentowana również przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa podnosząc, że strona powodowa nie udowodniła, że uchwały powinny być unieważnione i że prawo do lokalu powinno przysługiwać stronie powodowej.

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał Sąd uznał za udowodniony stan faktyczny z którego wynika, iż Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w W. powstała 22 czerwca 1999 roku. Albowiem w trybie art. 108 Ustawy prawo spółdzielcze uchwałą nr (...) nastąpił podział (...) w W. i utworzenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W.. Pierwszy statut Spółdzielni Mieszkaniowej (...)w W. został przyjęty uchwałą Zebrania Założycielskiego Przedstawicieli Członków 22 września 1999 roku. Są to okoliczności bezsporne.

Zgodnie z par. 66 ustęp 1 statutu Spółdzielni w dacie wskazanej w powyżej organami Spółdzielni były: Zebranie Przedstawicieli, Rada Nadzorcza, Zarząd, Zebranie Grupy Członkowskiej.

Najwyższym organem Spółdzielni było Zebranie Przedstawicieli powołane zamiast Walnego Zgromadzenia z uwagi na dużą liczbę członków, którego kompetencje określały również przepisy art. 36 i 38 do 42 w związku z art. 37 Ustawy z 16 września 1982 roku Prawo spółdzielcze, oraz postanowienia statutu Spółdzielni par. 67 ustęp 1. Do wyłącznej właściwości Zebrania Przedstawicieli należało między innymi rozpatrywanie w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym odwołań od uchwał Rady Nadzorczej par. 68 ustęp 10. Zwyczajne Zebranie Przedstawicieli zwoływane było przez zarząd przynajmniej raz w roku w terminie do 30 czerwca –tak stanowił par. 69 ustęp 1. Nadzwyczajne Zebranie Przedstawicieli mogło być również zwołane z ważnych powodów przez zarząd w każdym czasie –tak stanowił ustęp 2. W Zebraniu Przedstawicieli brali udział przedstawiciele członków Spółdzielni, wybrani z ich grona w liczbie 50 osób. Zebranie Przedstawicieli było zdolne do podejmowania uchwał bez względu na ilość obecnych. Uchwały były jednocześnie podejmowane zwykłą większością głosów, chyba że statut przewidywał większość kwalifikowaną. Z obrad Zebrania Przedstawicieli sporządzało się protokół, który powinien być podpisany przez przewodniczącego i sekretarza. Protokoły i uchwały z Zebrań Przedstawicieli miały być przechowywane przez zarząd co najmniej 10 lat –tak stanowiły par. 69 ustęp 2, par. 67 ustęp 2 zdanie 1, par. 71 ustęp 1 zdanie 1, jak również ustęp 3, ustęp 5, oraz ustęp 6.

Rada Nadzorcza składała się z kolei z 11 do 17 osób wybieranych w głosowaniu tajnym przez Zebranie Przedstawicieli zgodnie z par. 75 ustęp 1 statutu. Do zakresu działań Rady Nadzorczej należało podejmowanie uchwał w sprawie wykluczenia i wykreślenia z rejestru członków Spółdzielni. Posiedzenie Rady Nadzorczej zwoływał przewodniczący lub jego zastępcy co najmniej raz na dwa miesiące. Posiedzenie Rady Nadzorczej mogło być też zwołane na wniosek 1/3 członków Rady Nadzorczej lub na wniosek zarządu w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia wniosku. Wewnętrzną strukturę Rady Nadzorczej, szczególnie zakres działania, tryb odwoływania i podejmowania uchwał, oraz inne sprawy organizacyjne określał regulamin uchwalony przez Zebranie Przedstawicieli. Tak stanowiły par. 76 ustęp 13 statutu, par. 77 ustęp 1 jak również ustęp 5.

W par. 11 ustęp 4 statutu Spółdzielni przewidziano, że członek Spółdzielni zobowiązany jest uiszczać terminowo opłaty za używanie lokalu mieszkalnego, lokalu użytkowego, garażu, miejsca postojowego lub terenu.

W par. 17 ustęp 1 ustalono, że wykluczenie członka ze Spółdzielni może nastąpić w przypadku gdy z jego winy dalsze pozostawanie w Spółdzielni nie da się pogodzić z postanowieniami statutu lub zasadami współzycia społecznego. Podstawą wykluczenia ze Spółdzielni może zaś stanowić systematyczne nie wypełnianie obowiązków statutowych lub poważne naruszenie postanowień statutu i regulaminu, a w szczególności nie wykonywanie zobowiązań wobec Spółdzielni –tak stanowił ustęp 2 pkt 3 par. 17.

Zgodnie z par. 19 ustęp 1 uchwałą o wykluczeniu członka lub wykreśleniu go z rejestru członków podejmowała Rada Nadzorcza na wniosek zarządu. Zarząd powinien zawiadomić zainteresowanego członka pisemnie o terminie posiedzenia Rady Nadzorczej na którym ma być rozpatrywana sprawa wykluczenia jego ze Spółdzielni lub wykreślenia z rejestru członków. Zawiadomienie powinno być doręczone co najmniej na 14 dni przed terminem posiedzenia Rady Nadzorczej i zawierać uzasadnienie wniosku, oraz informację o prawie członka do złożenia wyjaśnień. Jeżeli zainteresowany członek prawidłowo zawiadomiony o terminie posiedzenia nie przybędzie, Rada Nadzorcza mogła rozpatrzyć wniosek bez jego udziału. O posiedzeniu należało też powiadomić małżonka osoby zainteresowanej w myśl ustępu 2 par. 19.

O wykluczeniu lub wykreśleniu z rejestru członków należało zainteresowanego zawiadomić pisemnie w ciągu 14 dni od daty podjęcia uchwały przez Radę Nadzorczą. Zawiadomienie powinno zawierać odpis uchwały wraz z jej uzasadnieniem i wskazywać tryb oraz termin wniesienia odwołania. Wykluczenie lub wykreślenie z rejestru członków stawało się skuteczne z chwilą doręczenia członkowi zawiadomienia. Tak stanowiły ustępy 3 i 4.

Zgodnie z par. 20 ustęp 1 członek wykluczony ze Spółdzielni lub wykreślony z rejestru jej członków miał prawo odwołać się od uchwały Rady Nadzorczej do Zebrania Przedstawicieli w ciągu 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wykluczeniu lub wykreśleniu, oraz być obecnym na jego obradach przy rozpatrywaniu tego odwołania i je popierać.

Odwołanie powinno być rozpatrzone na najbliższym Zebraniu Przedstawicieli jeżeli zostało złożone co najmniej 30 dni przed jego zwołaniem. O terminie Zebrania Przedstawicieli odwołujący się powinien być zawiadomiony pisemnie przez zarząd pod wskazanym przez niego w odwołaniu adresem na co najmniej 14 dni przed terminem tegoż Zebrania. Dotyczyło to również...

(...)

(...)

(...)... małżonka odwołującego się, jeżeli zainteresowany prawidłowo powiadomiony o terminie nie przybył i nie przedłożył usprawiedliwienia swojej nieobecności, to zebranie przedstawicieli mogło rozpatrzyć odwołanie bez jego udziału. O uchwale zebrania odwołujący się powinien być zawiadomiony w ciągu 14 dni od jej podjęcia, a zawiadomienie powinno zawierać odpisy uchwały wraz z jej uzasadnieniem. Tak stanowił paragraf 20 ustęp 1, 2, 3 i 5 statutu. W paragrafie 22 ustępie 1 przewidziano jednocześnie, że uchwały zarządu, rady nadzorczej, zebrania przedstawicieli, których doręczenie przewiduje statut powinny być doręczone członkom i osobom zainteresowanym pisemnie listami poleconymi lub za pokwitowaniem zwrotnym poświadczeniem odbioru. Powyższe wynika ze statutu Spółdzielni z dnia 22 września 1999 roku z karty 52. Decyzją zarządu Spółdzielni A. L. został przyjęty w poczet członków Spółdzielni 27 lutego 1970 roku, kolejną decyzją z 15 czerwca 1971 roku otrzymał przydział do lokalu mieszkalnego numer (...) w budynku (...) przy ulicy (...) który miał zajmować razem z żoną K. oraz synem K.. Powyższe wynika z akt lokalu przedłożonego przez Spółdzielnię, czyli wniosku o przydział, deklaracji przystąpienia do spółdzielni, potwierdzenia stanu udziału i wkładu mieszkaniowego z 26 sierpnia 1969 roku oraz decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego z 15 czerwca 1971 roku i protokołu zdawczo z 6 lipca 1971 roku. A. L. praktycznie od samego początku, to jest od 1971 roku, miał problemy z regulowaniem opłat za czynsz i inne świadczenia związane z użytkowaniem przedmiotowego lokalu. W kolejnych latach, właściwie co rok Spółdzielnia wzywała A. L. do uregulowania zaległego czynszu i świadczeń za zajmowany przez niego lokal, występowała również w tym zakresie na drogę sądową, przeciwko A. L. prowadzone były postępowania, które kończyły się wydaniem nakazów zapłaty bądź wyroków zasądzających na rzecz Spółdzielni,. Na podstawie orzeczeń sądowych były też wszczynane przeciwko niemu postępowania egzekucyjne. A. L. pomimo spłat zasądzanych kwot po jakimś czasie ponownie popadał w zwłokę a Spółdzielnia ponownie wzywała go do uregulowania zaległego czynszu i świadczeń. W związku z zaległościami w opłatach za czynsz i świadczenia A. L. był również kilkakrotnie informowany, że po upływie terminów wyznaczonych na uregulowanie zaległości zostanie wszczęta przeciwko niemu procedura wykluczenia z grona członków Spółdzielni, o tym świadczą między innymi pisma Spółdzielni z 16 marca 1987 roku, 5 grudnia 1994 roku i 8 września 1997 roku, a powyższe wynika z akt lokalu numer 168 i znajdującej się w nich dokumentacji, stan zadłużenia na dzień 30 listopada 1971, obliczenia należności za używanie lokalu z 31 maja 1972 roku, pozwu o zapłatę z 30 czerwca 1972 roku, postanowienia z 25 lipca 1972 roku o umorzeniu postępowania, wezwaniu do uregulowania zaległości z 3 września 1976 roku, pozwu o zapłatę z 30 września 1976 roku, przypomnienia o zadłużeniu z 4 maja 1977 roku, nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z 14 października 1977 roku, wezwaniu do uregulowania zaległości z 26 lutego 1981 roku, nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z 21 kwietnia 1981 roku, wezwania do uregulowania zaległości z 26 maja 1982 roku, pozwu o zapłatę z 29 czerwca 1982 roku, postanowienia o umorzeniu postępowania z 14 września 1982 roku, wezwania do uregulowania zaległości z 2 września 1983 roku, pozwu o zapłatę z 28 września 1983 roku, wyroku z 28 października 1983 roku, wniosku o wszczęcie egzekucji z 3 grudnia 1984 roku, wezwania do uregulowania zaległości z 18 października 1984 roku, pozwu o zapłatę z 20 grudnia 1984 roku, wyroku z 21 stycznia 1985 roku, wezwania do uregulowania zaległości z

22 sierpnia 1986 roku i kolejnego pozwu w postępowaniu upominawczym z 31 października 1986 roku, nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z 14 stycznia 1987 roku, wezwania do uregulowania zaległości z 16 maja 1988 roku, pozwu o zapłatę z 27 czerwca 1988 roku, wyroku z 16 sierpnia 1988 roku, wezwania do uregulowania zaległości z 2 września 1988 roku, pozwu o zapłatę z 30 września 1980 roku, wyznaczenia ostatecznego terminu do spłaty zadłużenia z 16 marca 1987 roku, zaświadczenia o zaległościach z 20 marca 1987 roku, wezwania do uregulowania zaległości z 15 czerwca 1989 roku, pozwu o zapłatę z 12 lipca 1989 roku, wniosku o umorzenie postępowania z 9 czerwca 1989 roku, wezwania do uregulowania zaległości z 3 marca 1994 roku oraz wykazu osób zakwalifikowanych do wykluczenia ze Spółdzielni z 8 września 1997 roku i zaświadczenia o zadłużeniu z 5 listopada 1997 roku. Ze względu na zadłużenie czynszowe, które na 28 lutego 2001 roku wraz z odsetkami wynosiło 9.749,18 złotych Rada Nadzorcza uchwałą numer (...) z 26 marca 2001 roku na podstawie paragrafu 17 ustęp 2 punkt 3 statutu, wykluczyła A. L. z grona członków Spółdzielni. W uzasadnieniu do uchwały, która zgodnie z paragrafem 3 statutu stanowiła jej załącznik wskazano, że pomimo podpisywanych uprzednio zobowiązań A. L. nie spłacił zadłużenia z tytułu użytkowania lokalu, co stanowi naruszenie obowiązku wskazanego w paragrafie 11 ustępie 4 statutu. W myśl paragrafu 2 uchwały wykluczenie stało się skuteczne z chwilą doręczenia A. L. pisemnego zawiadomienia. Odpis uchwały wraz z uzasadnieniem został doręczony A. L., pismem z 30 marca 2001 roku Spółdzielnia zawiadomiła bowiem, iż wyżej wskazaną uchwałą został on wykluczony z grona członków Spółdzielni oraz że na podstawie paragrafu 20 statutu przysługuje mu prawo do odwołania się od uchwały. 19 kwietnia 2001 roku A. L. wniósł odwołanie od przedmiotowej uchwały w uzasadnieniu którego wskazał, iż powstałe zadłużenie wynikało z konieczności przeprowadzenia generalnego remontu zajmowanego lokalu przy czym zobowiązał się jednocześnie do całkowitego uregulowania zaległości do 30 czerwca 2001 roku. Na skutek rozpoznania odwołania zebranie przedstawicieli 21 czerwca 2001 roku podjęło uchwałę numer (...) którą utrzymało w mocy zaskarżoną uchwałę Rady Nadzorczej. W uzasadnieniu wskazano zgodnie z paragrafem 3 Statutu Spółdzielni stanowił... uzasadnienie stanowiło jej załącznik, że zainteresowany od dnia wniesienia odwołania do 21 czerwca 2001 roku nie spłacił zadłużenia czynszowego wskazanego w zaskarżonej uchwale, co skutkuje tym, iż w dalszym ciągu nie wypełnia obowiązków określonych w paragrafie 11 Statutu Spółdzielni. W treści uzasadnienia odnotowano także, że A. L. nie stawiał się na zebranie przedstawicieli... Ja mam publikację i czytam uzasadnienie.

(...)

(...) Przy tym w uzasadnieniu zawarto pouczenie, że zainteresowanemu przysługuje prawo do odwołania się (...) od uchwały Sądu w terminie 6 tygodni od dnia uzyskania wiadomości o uchwale. Pismem z 21 stycznia 2002 roku Spółdzielnia poinformowała A. L., że na podstawie paragrafu 17 ustęp 2 Statutu Spółdzielni został skreślony z listy członków Spółdzielni w konsekwencji czego jego prawo do lokalu wygasło i na mocy paragrafu 56 Statutu Spółdzielni zobowiązany jest do opróżnienia lokalu wraz z osobami z nim zamieszkującymi, pismo doręczono A. L. 29 stycznia 2002 roku, o powyższym świadczą dokumenty zawarte w aktach lokalu takie jak uchwała Rady nadzorczej wraz z uzasadnieniem, zawiadomienie z 30 marca 2001 roku, odwołanie z 19 kwietnia 2001 roku, uchwała zebrania przedstawicieli z 21 czerwca 2001 roku z uzasadnieniem, pismo z 21 stycznia 2002 roku, zwrotne potwierdzenie odbioru z 29 stycznia 2002 roku, jak również dane zawarte w aktach sprawy II C 956/10 z kart 82–jak również dokumenty zawarte w aktach niniejszej sprawy z kart 27–, 67–oraz statut z karty 52. 20 sierpnia 2002 roku A. L. złożył pismo z prośbą o przywrócenie członkostwa w Spółdzielni na co z uwagi na spłatę zadłużenia zarząd wyraził zgodę. 24 sierpnia 2002 roku skierował w tej sprawie wniosek do Rady Nadzorczej zobowiązując przy tym A. L. do wniesienia opłaty z tytułu wpisowego. Rada Nadzorcza nie podjęła uchwały dotyczącej złożonego wniosku, dokumenty znajdują się w aktach lokalu numer (...). Ja mam publikację orzeczenia, proszę nie wchodzić. W piśmie datowanym na 24 lutego 2004 roku A. L. został wezwany do opuszczenia lokalu w związku z wygaśnięciem prawa do lokalu na skutek skreślenia z listy członków Spółdzielni. 7 sierpnia 2007 roku powód złożył wniosek o przekształcenie lokalu w odrębną własność a następnie w wyniku tego wniosku otrzymał 2 pisma od Spółdzielni, pierwsze z 27 sierpnia 2007 roku, w którym poinformowano go o koniecznym... iż koniecznym warunkiem do przekształcenia jest wpłata kwoty 3,92 złotych stanowiąca uzupełnienie wkładu budowlanego o kwotę umorzenia kredytu bankowego, drugie datowane na 10 września 2007 roku prostowało poprzednie stanowisko Spółdzielni, w którym stwierdzono, że powodowi wygasło prawo do lokalu z uwagi na wykluczenie ze Spółdzielni. Podaniem z 7 sierpnia 2007 roku, które wpłynęło do Spółdzielni 8 sierpnia 2007 roku A. L. wniósł o ponowne przyjęcie

w poczet członków Spółdzielni wskazując, że ustały przyczyny stanowiące podstawę jego wykluczenia, podał, że wszelkie zaległości płatnicze zostały uregulowane w całości wraz z odsetkami. Kolejno 19 września 2007 roku A. L. złożył deklarację przystąpienia do Spółdzielni. Pismem z 17 października 2007 roku Spółdzielnia w nawiązaniu do złożonej deklaracji poinformowała go, że zgodnie z artykułem 11 ustępem 1 Ustawy o Spółdzielniach Mieszkaniowych spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu wygasło z chwilą ustania członkostwa w Spółdzielni, to jest 26 marca 2001 roku, jednocześnie został poinformowany, że do ustanowienia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu konieczne będzie uzupełnienie wkładu mieszkaniowego według obowiązujących przepisów, pismem z 7 listopada 2007 roku Spółdzielnia poinformowała A. L., że do ustanowienia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu konieczne jest wpłacenie różnicy pomiędzy wartością zwaloryzowanego wkładu mieszkaniowego na dzień wykluczenia a obecną wartością rynkową wkładu, w związku z czym konieczne jest sporządzenie operatów szacunkowych do przedstawienia których został zobowiązany. Pismem z 14 stycznia 2008 roku w związku ze złożeniem uprzednio przez powoda operatu szacunkowego wyceny lokalu, Spółdzielnia poinformowała A. L. o konieczności wpłacenia kwoty 173.434,94 złotych, jako warunku podpisania umowy ustanowienia spółdzielczego prawa do przedmiotowego lokalu, ponadto wskazała, że przyjęcie go w poczet członków Spółdzielni będzie możliwe po wpłaceniu wpisowego i udziału w łącznej kwocie 581,50 złotych. Pismem z 28 kwietnia 2008 roku Spółdzielnia w nawiązaniu do pisma z 14 stycznia 2008 roku wyznaczyła A. L. ostateczny termin na wpłaty kwoty 173,434,94 złotych na 31 maja 2008 roku, zaznaczając przy tym, iż niedotrzymanie tego terminu będzie skutkowało nieuregulowaniem stanu prawnego lokalu. W związku z brakiem wpłaty wymienionych kwot oraz z uwagi na zadłużenie w spłacie opłat za lokal, który na dzień 11 sierpnia 2008 roku wynosiło 568,34 złotych Dział Członkowski Spółdzielni pismem z 8 września 2008 roku zwrócił się do zarządu Spółdzielni o podjęcie decyzji dotyczącej dalszego trybu postępowania w sprawie A. L.. Zarząd Spółdzielni 23 września 2008 roku zdecydował o przygotowaniu pisma w przedmiocie złożenia pozwu o nakazanie pozwanemu opróżnienia i opuszczenia przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Pismem z 6 października 2008 roku Spółdzielnia wezwała A. L. do opuszczenia i opróżnienia bezprawnie zajmowanego lokalu wraz z osobami i rzeczami znajdującymi się w przedmiotowym lokalu. Powyższe dokumenty znajdują się w aktach lokalu, w szczególności są to wniosek z 7 sierpnia 2007 roku, pismo z 27 sierpnia 2007 roku, z 10 września 2007 roku wraz z potwierdzeniem odbioru, podanie z 7 sierpnia 2007 roku o ponowne przyjęcie w poczet członków, deklaracja przystąpienia do Spółdzielni z 19 września 2007 roku i kolejne pisma wymienione uprzednio w treści uzasadnienia. A. L. w sprawie o sygnaturze II C 491/09 prowadzonej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie o opróżnienie i opuszczenie lokalu mieszkalnego w dniu 5 stycznia 2010 roku wniósł pozew wzajemny wnosząc o uchylenie uchwały Rady Nadzorczej numer (...) z 26 marca 2001 roku, ewentualnie stwierdzenie jej nieważności na podstawie artykułu 58 Kodeksu cywilnego oraz o uchylenie uchwały zgromadzenia przedstawicieli członków Spółdzielni numer (...) z 21 czerwca 2001 roku, ewentualnie o stwierdzenie jej nieważności na podstawie artykułu 58 Kodeksu cywilnego. Pozew został zarejestrowany pod nową sygnaturą i następnie przekazany do tutejszego Sądu, gdzie został zarejestrowany pod sygnaturą II C 956/10. Postanowieniem z 16 lutego 2012 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na zgodny wniosek stron, zaś postanowieniem z 4 marca 2013 roku umorzył je z uwagi na brak stosownego wniosku. Powyższe znajduje się w aktach II C 956/10 na kartach 2, 9, 101, 102 i 105. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji, albowiem strony nie składały wniosków o przeprowadzenie dowodów osobowych, takich jak zeznania świadków czy przesłuchanie stron, za wyjątkiem wniosku strony powodowej o przesłuchanie powoda w charakterze strony, przy czym z uwagi na niestawiennictwo A. L. na sprawach, nie został on ostatecznie przeprowadzony. Podkreślić należy, że dokumenty stanowiące podstawę ustalania stanu faktycznego, co do zasady nie były kwestionowane pod względem wiarygodności i autentyczności a Sąd nie mając też do tego podstaw uznał je za wiarygodne i wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy. Mając na uwadze tak ustalony stan faktyczny Sąd zważył, iż w pierwszej kolejności podkreślić należy, że powód ostatecznie domagał się stwierdzenia nieważności uchwał Rady Nadzorczej i zebrania przedstawicieli członków z uwagi na ich sprzeczność z Ustawą Prawo Spółdzielcze a także z zasadami współżycia społecznego. Na podstawie przepisów Ustawy Prawo Spółdzielcze w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonych uchwał przyjmowano, że uchwały organów spółdzielni rodzące skutki cywilne podlegają, jako czynności prawne odpowiednim przepisom zawartym w Kodeksie cywilnym, nie mogły zatem podobnie jak inne czynności prawne naruszać przepisów bezwzględnie obowiązujących, stąd podlegało ocenie pod

kątem artykułu 58 Kodeksu cywilnego, w myśl artykułu 42 Prawa spółdzielczego w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonych uchwał wskazane były odrębne podstawy (...)

(...)

(...)

(...)

...które jest sprzeczne z prawem oraz sprzeczne z postanowieniami statutu. W obu rodzinach zachodzi określony zatem zupełnie odmienne przesłanki wadliwości uchwały i przypisanych im sankcji. Sprzeczność z prawem wyznaczała naruszenie przepisów o randze, co najmniej ustawy bądź rozporządzeniem mające zastosowanie erga omnes i skutkujący w tym, że uchwała taka jest objęta sankcją nieważności. Co oznacza, że każdy, kto ma interes prawny, może dochodzić jego ustalenia, a stwierdzający to wyrok ma charakter deklaratoryjny. W nowym brzmieniu art. 42 Prawa spółdzielczego, a dokładnie par. 2 wskazuje, iż uchwała sprzeczna z ustawą jest nie ważna. Powyższe sformułowanie wyraźnie sugeruje, że ustawodawca uchwałę walnego zgromadzenia, a także w przypadku wskazanym w art. 24 par. 6 uchwały rady nadzorczej traktuje tak jak czynności cywilnoprawne. Czyli gdy chodzi o skutki sprzeczności takich uchwał z ustawą należy stosować art. 58 Kodeksu cywilnego, w konsekwencji art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego. Uchwałę sprzeczną z ustawą art. 42 Prawa spółdzielczego wyraźnie odróżnia od uchwały sprzecznej z postanowieniami statutu, bądź dobrymi obyczajami lub godzącymi w interesy spółdzielni, albo mającej na celu pokrzywdzenie członka. Tylko dla takich uchwał przewidziane jest specjalne powództwo o ich uchylenie, które może być wytoczone jedynie przez podmioty wskazane w art. 42 par.3 w terminie określonym art. 42 par. 6. Znowelizowane art. 42 Prawa spółdzielczego wyraźnie również wskazuje, że termin sześciotygodniowy do wystąpienia przez członka z powództwem o uchylenie uchwały rady nadzorczej, czy walnego zgromadzenia wykluczającej go ze spółdzielni, nie dotyczy uchwały sprzecznej z ustawą. Jeżeli uchwała rady nadzorczej będzie sprzeczna z ustawą jest ona zgodnie z art. 42 par. 2 Prawa spółdzielczego, który stosuje się odpowiednio do takich uchwał, nie ważna. Oznacza to, że każdy, kto ma w tym interes prawny, może w każdym czasie żądać ustalenia w trybie powództwa opartego na art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego, iż nie wywiera ona skutków prawnych. Tak stanowi między innymi Wyrok Sądu Najwyższego z 14 lipca 2006 roku w sprawie II CSK 71/06. Podstawową przesłanką dla stwierdzenia nieważności uchwały jest po pierwsze ustalenie interesu prawnego powoda. Jak wynika z wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 10 września 2015 roku w sprawie I ACa 127/15 interes prawny rozumiany, jako potrzeba uzyskania ochrony prawnej, stanowi merytoryczną przesłankę powództwa opartego na podstawie art. 189. Wyraża się on istnieniem obiektywnej, a więc rzeczywiście istniejącej potrzeby ochrony prawnej. O braku interesu prawnego w ustaleniu można mówić wówczas, gdy powód nie ma jakiegokolwiek potrzeby ustalenia prawa lub stosunku prawnego lub gdy może osiągnąć w pełni ochronę swych praw w inny sposób. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 15 maja 2013 roku w sprawie III CSK 245/12 ocena interesu prawnego wymaga zindywidualizowanych elastycznych kryteriów uwzględniających celowościowe podstawy powództwa z art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego. Ponadto jak wskazuje Sąd Najwyższy w wyroku z 8 lutego 2013 roku w sprawie IV CSK 306/12 interes prawny powinien być rozumiany, jako potrzeba wprowadzenia pewności, co do istnienia konkretnego stosunku prawnego lub prawa. Interes prawny jest to interes dotyczący szeroko rozumianych praw i stosunków, a w przypadku ustalenia praw czy stosunków prawnych występuje z reguły, ale nie tylko wówczas gdzie istnieje nie pewność tego prawa lub stosunku prawnego zarówno z przyczyn faktycznych jak i prawnych. Może być ona bowiem wynikiem zarówno spodziewanego kwestionowania prawa na przykład, co do istnienia własności nieruchomości, gdy zaginęły dokumenty stwierdzające jej nabycie, ale może powstać również na skutek naruszenia prawa, na przykład własności nieruchomości. Przyczyną niepewności może być sama ewentualność powstawania skutków naruszenia prawa, gdy istnieją czasowe ograniczenia dochodzenia roszczeń danego rodzaju. Powództwo o ustalenie prawa lub stosunku prawnego jest możliwe nie tylko wówczas, gdy interes prawny wynika bezpośrednio, wynika z bezpośredniego zagrożenia prawa powoda, ale także gdy zmierza do zapobieżenia temu zagrożeniu. Tak między innymi komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego pod redakcją Tadeusz Erecińskiego. W ocenie Sądu zarówno powód, jak i jego poprzednik prawny posiadali interes prawny w wytoczeniu powództwa o ustalenie stwierdzenie nieważności uchwał organu spółdzielni. Interes prawny powoda wyraża się aktualnie w tym, że na podstawie art. 15 ust. 2 Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych przysługuje

mu wobec pozwanej roszczenie o przyjęcie go do spółdzielni i zawarcie umowy o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego. Aktualnie występuje, zatem niepewność, co do jego sytuacji prawnej względem pozwanej, albowiem od ustalenia, czy uchwały o lokalu spółdzielni o wykluczeniu jego poprzednika, są dotknięte nieważnością, a co za tym idzie ustalenia, czy jego poprzednik prawny w chwili śmierci był członkiem pozwanej zależy czy może realizować uprawnienia majątkowe i niemajątkowe względem pozwanej. Niepewność ta utrzymywałaby się w sytuacji gdyby uznawane przez niego za nieważne uchwały, na które powołuje się pozwana negujące członkostwo jego poprzednika prawnego nadal funkcjonowały w obrocie prawnym. Przechodząc do meritum zaznaczyć należy iż pośród wielu zarzutów przywoływanych przez powoda, co do zasady tylko jeden z nich zasługiwał na uwzględnienia, na mianowicie naruszenie art. 24 par. 4 Ustawy Prawo spółdzielcze. W myśl artykułu powyższego przepisu w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania uchwał, wykluczenia lub wykreślenia można dokonać stosownie do postanowień, może dokonać stosownie do postanowień statutu rada nadzorcza lub walne zgromadzenie spółdzielni. Organ podejmujący uchwałę w tej sprawie powinien wysłuchać wyjaśnień zainteresowanego członka. Jeżeli statut przewiduje właściwość rady nadzorczej wówczas wykluczony lub wykreślony członek ma prawo odwołać się od jej uchwały o wykluczeniu, lub wykreśleniu do walnego zgromadzenia oraz być obecnym na jego obradach przy rozpatrywaniu tego odwołania i je popierać. Po terminie walnego zgromadzenia odwołujący się powinien być zawiadomiony pod wskazany przez niego w odwołaniu adresem, co najmniej na 7 dni przed tym terminem. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie i doktrynie poglądem przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że organ spółdzielni ma obowiązek stworzenia zainteresowanemu członkowi możliwości wypowiedzenia się w sprawie wykreślenia, czy wykluczenia. Oznacza to, że organ spółdzielni uprawniony do podjęcia decyzji w sprawie wykluczenia, czy wykreślenia członka spółdzielni, powinien skutecznie zawiadomić go o terminie posiedzenia w tym przedmiocie, stwarzając tym samym zainteresowanemu możliwość stawienia się na posiedzenie celem przedstawienia własnych racji. W kontekście powyższego godzi się zauważyć, że pozwana nie udowodniła, a to na niej spoczywa dowód wykazania prawidłowości powziętych uchwał od strony formalnej, że wobec powoda zastosowano w związku z wykluczeniem wymaganą ustawo procedurę. Pozwana zobowiązana była wykazać, że powód został zawiadomiony po pierwsze o posiedzeniu rady nadzorczej, która powinna wysłuchać jego wyjaśnień, po drugie o jego terminie walnego zgromadzenia, a w tym przypadku zebrania przedstawicieli rozpatrującego odwołanie od uchwały rady nadzorczej. Przy czym o terminie walnego zgromadzenia powód winien być zawiadomiony pod wskazanym przez niego w odwołaniu adresem, co najmniej na 7 dni przed tym terminem. Pozwana w żaden sposób nie wykazała, aby powód był zawiadomiony o terminie posiedzenia któregośkolwiek z lokalów spółdzielni. Przedłożonych przez pozwaną aktach lokalu, które zaznaczyć trzeba stają się być nie kompletne, a do tego prowadzone w sposób nie rzetelny, zwłaszcza w sposób chaotyczny. Brak jest nie tylko potwierdzenia odbioru takich zawiadomień, ale w ogóle ich sporządzenia, chociaż by notatki potwierdzającej dokonania tej czynności. Na marginesie wskazać należy, iż zgodnie ze statutem spółdzielni i w przypadku zebrania przedstawicieli zawiadomienia mogły być dokonywane poprzez ogłoszenie na klatce schodowej. Jednakże informacji o wywieszeniu takowych zawiadomień pozwana również do akt sprawy nie złożyła. Pozew ten w materiale zgromadzonym w sprawie, do którego należą również akta lokalu, nie ma żadnych informacji o przebiegu posiedzeń organów spółdzielni, na których zostały podjęte zaskarżone uchwały. W szczególności protokołu z obrad zebrania przedstawicieli, który powinien być sporządzony zgodnie z par. 71 ust. 5 statutu spółdzielni. Pozwana nie wykonała w tym zakresie zarządzenia z 4 marca 2014 roku oświadczając jedynie, iż nie może odszukać protokołu z obrad zebrania z 21 czerwca 2001 roku. W związku z tymi i na tej podstawie nie można było stwierdzić, że członkowie organów spółdzielni w ogóle rozważali kwestię zawiadomień i ewentualnego stawiennictwa lub niestawiennictwa powoda na posiedzenie. Nie może za takie być uznane sformułowanie znajdujące się w treści uzasadnienia uchwały zebrania przedstawicieli z 21 czerwca 2001 roku, że zainteresowany nie stawił się. Po tak lakonicznym stwierdzeniu przy braku innych dowodów nie jest bowiem możliwa ocena czy zebranie przedstawicieli rozważało czy prawidłowo, o ile w ogóle zawiadomiono powoda o terminie posiedzenia. Naruszenie obowiązku wysłuchania, o którym mówi art. 24 par. 4 zdanie drugi Prawa spółdzielczego prowadzi do obrazy normy materialnopowiązanej z ustawowymi również konstytucyjnymi gwarancjami prawa do obrony i nie może być uznany za uchybienie proceduralne. Którego znaczenie, jako przesłanki zaskarżenia jest zredukowane do sytuacji, gdy ma ona wpływ na podjęciu uchwały. Zaakceptować w ocenie Sądu należy pogląd występujący w orzecznictwie, że ranga powyższego naruszenia stanowi przesłankę nieważności uchwały podjętej w niej następstwie. Tak między innymi wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 6 maja 2014 roku w sprawie VI ACa 735/13. Natomiast uniemożliwienie członkowi wzięcia udziału w posiedzeniu organu

spółdzielni rozpoznającego jego odwołanie jest takim uchybieniem formalnym, które pozwala na przeprowadzenie, które pozwana bez przeprowadzenia dodatkowych ocen, na stwierdzenie, że mogło wpłynąć na treść uchwały. Tak między innymi wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach 24 marca 2000 roku w sprawie I ACa 21/00, czy też wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 10 lutego 1993 roku w sprawie III APr 7/93. Powyższe było wystarczającą przyczyną ustalenia nieważności zaskarżonych uchwał jako podjętych z naruszeniem art. 24 par.4 Ustawy Prawo spółdzielcze w brzmieniu obowiązującym w dacie ich wydania. Na marginesie wskazać tutaj należy, iż ówczesne przepisy nie przewidywały bezpośrednio wprost możliwości zaskarżenia do Sądu uchwały rady nadzorczej, jednakże zgodnie z obowiązującym wówczas orzecznictwem jak również orzecznictwem aktualnym, powód mógł na zasadach ogólnych występować o ustalenie stosunku prawnego lub prawa. W tym też zakresie Sąd uznał prawo powoda do wystąpienia z roszczeniem w przedmiocie uznania za nieważną uchwały rady nadzorczej spółdzielni. Sąd nie uwzględnił natomiast pozostałych zarzutów wskazywanych przez powoda dotyczących naruszenia art. 24 par.3, 32 par.4 oraz 24 par.1 Prawa spółdzielczego. Odnosnie pierwszego, który dotyczył nie doręczenia powodowi zawiadomienia o podjęciu przez radę nadzorczą uchwały o wykluczeniu wraz z uzasadnieniem należało go uznać za bezpodstawne albowiem przeczy mu okoliczność, że 19 kwietnia 2001 roku powód wniósł skutecznie odwołanie od tej uchwały, w którym odniósł się do treści załączonej, do treści załączonego uzasadnienia. Powyższe oznacza, że otrzymał on zarówno zawiadomienie jak i odpis uchwały z uzasadnieniem. Podobnie się ma rzecz co do zarzutów nie doręczenia powodowi odpisu uchwały organu odwoławczego. Czyli zebrania przedstawicieli członków wraz z uzasadnieniem. Pisma powoda znajdujące się w aktach lokalu w ocenie Sądu nie pozostawiają wątpliwości, iż powodowi doręczono wyżej wskazane dokumenty. Sąd miał również w tym zakresie na uwadze, że pozwana pismem z 21 stycznia 2002 roku, doręczony powodowi 29 stycznia 2002 roku poinformowała powoda o podjętych przez jej organu uchwały. W ocenie Sądu nie mógł również do końca ostać się zarzut braku przepisania winy w niepłaceniu czynszu. W myśl par. 24, w myśl art. 24 par.1 Ustawy Prawo spółdzielcze obowiązującego w czasie wydania zaskarżonych uchwał wykluczenie członka ze spółdzielni mogło nastąpić w wypadku, gdy z jego winy dalsze pozostawanie w spółdzielni nie da się pogodzić z postanowieniami statutu lub z zasadami współżycia społecznego. Statut powinien określać bliżej przyczyny wykluczenia, a zgodnie z par. 17 ust. 1 statutu spółdzielni wykluczenie członka ze spółdzielni mogło nastąpić w wypadku, gdy z jego winy dalsze pozostawanie w spółdzielni nie da się pogodzić z postanowieniami. Taką podstawą mogło stanowić systematyczne nie wypełnianie obowiązku statutowych lub poważne naruszenie postanowień statutu, a w szczególności nie wykonywanie zobowiązań wobec Spółdzielni jak stanowi ust. 2 punkt 3. W myśl paragrafu 11 ust. 400 statutu przewidziano, że członek spółdzielni zobowiązany jest uiszczać terminowo opłaty za używanie lokalu mieszkalnego garażowego, czy też miejsca postojowego lub terenu. W ocenie Sądu wykluczenie ze spółdzielni zwłaszcza mieszkaniowej powinno być traktowane, jako środek ostateczny. Sąd w tym zakresie akceptuje pogląd zgodnie z którym jej zastosowaniem z powodu zalegania członka spółdzielni z opłatami uzależnione powinny być od wcześniejszego wytoczenia powództwa o zapłatę należności. Jak stanowi między innymi wyrok Sądu Najwyższego z 28 listopada 1964 roku w sprawie I CR 466/64. Dopiero gdyby takie działania spółdzielni skutkowały nieuzasadnioną pozbawioną usprawiedliwionych podstaw odmową zapłaty członka spółdzielni mogłaby mówić o uporczywym i zawinionym działaniu członka spółdzielni, a takiego działania nie da się pogodzić z postanowieniami statutu spółdzielni lub dobrymi obyczajami. Odnosząc się do powyższej argumentacji prezentowanej przez powoda należy wskazać, że w treści uchwały rady nadzorczej wskazano podstawy prawne wykluczenia, zaś z jego uzasadnienia wynika, że powód został wykluczony z uwagi na dług wobec Spółdzielni i nie spłacenie go pomimo podpisania uprzednich zobowiązań. Podobne wnioski wynikają z uzasadnienia uchwały zebrania przedstawicieli. Z kolei z treści odwołania powoda z 19 kwietnia 2011 roku wynika, iż przyczyną zaległości w opłatach była konieczność przeprowadzenia generalnego remontu lokalu mieszkalnego. Nie wynika jednakże, iż generalny remont był skutkiem na przykład odmowy, czy też nie należytego dbania o substancję lokalową przez spółdzielnię. Ponadto z akt lokalu wynika, iż powód praktycznie od samego początku notorycznie zalegał z opłatami czynszowymi, wielokrotnie był wzywany do ich uregulowania, były wszczynane przeciwko niemu postępowania sądowe, które kończyły się uwzględnieniem powództwa, a także były wszczynane postępowania egzekucyjne. Powód był już też już uprzednio z podobnych przyczyn zakwalifikowany do wykluczenia ze spółdzielni. Powód nawet w trakcie trwania niniejszej sprawy przyznał, iż na dzień 10 lutego 2016 roku zadłużenie poprzednika prawnego względem spółdzielni wynosiło ponad 48.000 złotych. Sąd rozważając długotrwałość niepłacenia należności przez powoda, stopień uporczywości jego zachowania, a także nie występowanie okoliczności przemawiających za brakiem winy po jego stronie doszedł do przekonania,

iż istniały podstawy do wykluczenia powoda ze spółdzielni. Nie można przy tym przyjąć, że pozwana wykluczając powoda z członkostwa naruszyła zasady współżycia społecznego w myśl art. 5 Kodeksu cywilnego. Zasady współżycia społecznego wymagają, aby wszyscy członkowie spółdzielni pokrywali świadczenia związane z mieszkaniem, z którego korzystają. Spółdzielnia mieszkaniowa zaspokaja potrzeby mieszkaniowe swych członków, a z tym związane są koszty, które obciążają członków w stosunku odpowiadającym wielkości mieszkania oraz ilości osób je zamieszkujących. Sąd już tylko na marginesie wskazuje, że sprzeczność z oskarżonym uchwał ze statutem spółdzielni nawiązuje do regulacji wewnątrzspółdzielczych wiążących jedynie w stosunkach między członkiem i spółdzielnią. Stąd też jakkolwiek powód powołał się na regulacje statutowe dotyczące procedury wykluczenia powoda, czyli jego poprzednika prawnego z grona członków spółdzielni, nie zastosowanie się do nich w toku procedowania przez organy spółdzielni nie mogło skutkować stwierdzeniem nieważności lecz tylko ewentualnym uchYLENIEM tych uchwał, co ostatecznie nie było przedmiotem niniejszej sprawy. Przy tym powoływanie się uprzedniego na par. 19 oraz 20 statutu spółdzielni powielały w istocie regulacje zawarte w art. 24 par. 4 Ustawy Prawo spółdzielcze. O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, to jest art. 98 par. 1 Kodeksu postępowania cywilnego. Wobec tego, że pozwana jest stroną przegrywającą, a zatem winna zwrócić pozwanemu koszty procesu. Nieuiszczone, na które składała się, składało się wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego. Jednocześnie nieuiszczonymi kosztami sądowymi od uiszczenia, których powód był zwolniony, czyli opłatą stałą od pozwu, Sąd obciążył pozwaną w części, w jakiej przegrała sprawę odpowiednio do art. 113 ust.1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

(...)